

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.913 van 1 oktober 2013
in de zaak A. 209.169/XII-7392**

In zake: Joanne UVIN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Lahousse
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Leopoldstraat 64
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD SINT-NIKLAAS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Lindemans
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 14 juni 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “de negatieve evaluatie dd. 16 april 2013 uitgaande van [de] departementschef departement cultuur en vrije tijd van de [stad] Sint-Niklaas”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 september 2013.

Staatsraad Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Elke Goossens, die loco advocaat Pascal Lahousse verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Bert Van Herreweghe, die loco advocaat Dirk Lindemans verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 2 augustus 2012 verklaart de stadssecretaris de functie van statutair hoofddeskundige jeugd vacant en beslist zij verzoekster met ingang van 1 juli 2012, bij wijze van bevordering, op proef aan te stellen in die functie. De proefperiode bedraagt zes maanden.

3.2. Op 3 december 2012 beslist het college van burgemeester en schepenen om de proefperiode van verzoekster met zes maanden te verlengen. Op klacht van verzoekster, wordt deze beslissing door de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen geschorst op 8 maart 2013.

Naar aanleiding van deze schorsing trekt het college van burgemeester en schepenen op 18 maart 2013 deze beslissing in en geeft het opdracht aan de evaluatoren van verzoekster om een eindevaluatie op te maken over het functioneren van verzoekster in haar proefperiode.

3.3. Op 16 april 2013 vindt een evaluatiegesprek plaats met verzoekster, waarbij het evaluatieverslag voor de proefperiode van 1 juli tot en met 31 december 2012 wordt besproken. Verzoekster scoort “zeer goed” voor het beoordelingscriterium “technische kwaliteiten” en “goed” voor de criteria “persoonlijke kwaliteiten”, “organisatiegerichte kwaliteiten” en “klantgerichte kwaliteiten”. Voor het criterium “leidinggevende kwaliteiten” krijgt zij de vermelding “te verbeteren”, met als motivering:

“[Verzoekster] werd, ondanks het negatief rapport van het consultancybureau Hudson, als enige geslaagde kandidate in de bevorderingsprocedure (57/100) voor hoofddeskundige jeugd aangesteld. Bij het ingaan van de proeftijd, op 1 juli 2012, was de jury van oordeel dat er nog bijsturing vereist was en Joanne zich verder moest ontwikkelen op het vlak van leidinggevende competenties.

Hiertoe werd een ontwikkeltraject opgestart, ondersteund door de dienst loopbaanbegeleiding. Door de vakantieperiode [...] is het traject pas opgestart begin september. Er werden ontwikkelpunten met [verzoekster] besproken. Een van de daaruit volgende afspraken was dat [verzoekster] een opleiding (coachend leiderschap) zou volgen. Die ging pas van start in november 2012.

De gemaakte afspraken in het kader van dit traject werden nog niet effectief gerealiseerd en de aangeboden ondersteuning leverde nog niet de vereiste resultaten op tijdens de proeftijd van zes maanden. Door de klacht bij de gouverneur en de schorsing van de beslissing tot verlenging van de proeftijd met 6 maand, moet er nu een definitief evaluatieverslag worden opgemaakt.

De aanstelling op proef van [verzoekster] als statutair hoofddeskundige (B4-B5), na het slagen voor het bevorderingsexamen, gaf aanleiding tot grotere verwachtingen dan deze die hiervoor aan [verzoekster] als deskundige konden/mochten worden gesteld. Hierbij kan opgemerkt worden dat in het evaluatieverslag van 23-02-2012 reeds vermeld werd dat [verzoekster] er aandacht voor moest hebben dat de structuur van de dienst en de opdrachten niet altijd klaar en duidelijk waren voor de collega's, andere diensten en het bestuur. Tevens werd opgemerkt dat [verzoekster] soms als te aanvallend/bedreigend wordt ervaren door andere diensten, wat indruist tegen de ‘huisstijl’ (persoonlijk contact werkt beter dan mails te sturen of nota's te maken).

Het eerste negatieve advies van Hudson (examen hoofddeskundige jeugddienst) werd nadien nog bevestigd door een tweede negatief advies in augustus 2012 (n.a.v. het examen voor diensthofd toerisme). De in november 2012 gevolgde vorming was een eerste aanzet in een traject. Het opgemaakte POP (Persoonlijk Ontwikkelings Plan) bouwde voort op het verworven inzicht. Er werden ontwikkelingsdoelen vooropgesteld nl. ‘richting geven’ en ‘coachen en ontwikkelen’ met daaraan verbonden specifieke acties. [Verzoekster] was bereid hier aan te werken, hoewel we

merkten dat ze zelf het probleem (nood van de medewerkers aan het duidelijk formuleren van doelen en aan een heldere organisatie) niet zag of aanvoelde.

Dan kom ik tot volgende vaststellingen.

[Verzoekster] stuurt de medewerkers te weinig aan, en komt eerder chaotisch over bij de medewerkers (geen duidelijk opdracht, geen duidelijke conclusies). Ook de samenwerking met de jeugdraad, en met andere diensten verloopt soms stroef (er is meer inlevingsvermogen vereist). [Verzoekster] kan nog onvoldoende duidelijk maken wat ze zelf in het hoofd heeft en gaat er te snel van uit dat de medewerkers/buitenstaanders de boodschap begrepen hebben. Anderzijds schat ze te weinig in wat bij anderen leeft en kan ze te weinig haar medewerkers in de juiste richting doen evolueren. Ze heeft haar rol als leidinggevende onderschat en heeft nog onvoldoende leidinggevende competenties ontwikkeld.”

De eindbeoordeling is “ongunstig”. De evaluator voegt hier volgende opmerkingen aan toe:

“Als hoofddeskundige jeugddienst heeft [verzoekster] op het vlak van leidinggeven tijdens de proefperiode van 6 maanden onvoldoende haar geschiktheid bewezen.

[Verzoekster] slaagt er onvoldoende in haar medewerkers te begeleiden in hun ontwikkeling van optimale prestaties. Eén van haar medewerkers verliet teleurgesteld de jeugddienst; andere medewerkers ervaren te weinig sturing en onvoldoende duidelijkheid in doelen en organisatie (zie zelfevaluatie jeugddienst). Toen [verzoekster] als deskundige de jeugddienst leidde waren er opmerkingen in die richting.

Inspelend op het rapport van Hudson, opgemaakt n.a.v. het examen voor hoofddeskundige jeugd, werd aan [verzoekster], na haar aanstelling op proef als hoofddeskundige jeugd, in november 2012 een specifieke vorming rond coachend leidinggeven aangeboden.

[Verzoekster] was heel bereidwillig en gemotiveerd om aan haar leidinggevende competenties te werken. Er werd in samenspraak een POP (persoonlijk ontwikkelingsplan) opgesteld met werkpunten.

Op dit ogenblik is er echter onvoldoende evolutie merkbaar op het vlak van leidinggeven (coachen, ontwikkelen, richting geven), en vermits dit aspect van de functie zeer belangrijk is, moet voor dit onderdeel de score 1 gegeven worden en weegt dit door op de eindbeoordeling.

In een expertenfunctie (cfr. haar allereerste tewerkstelling op de jeugddienst) zie ik [verzoekster] wel goed functioneren.”

Dit is de thans bestreden beslissing.

3.4. Op 6 mei 2013 neemt de waarnemend stadssecretaris kennis van de ongunstige eindevaluatie van de proefperiode van verzoekster en concludeert hij dat zij daardoor “niet in aanmerking [komt] voor aanstelling in de functie van statutair hoofddeskundige”.

Op 18 juni 2013 stemt verzoekster in met “het voorstel [haar] opnieuw aan te stellen in [haar] vorige functie” “onder voorbehoud van de annulatie- en schorsingsprocedure bij de Raad van State waarbij [zij] al [haar] rechten [wenst] te behouden”.

IV. De schorsingsvoorwaarden

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van verzoekster

5. Verzoekster betoogt dat zij een ernstig nadeel lijdt op moreel, professioneel en familiaal vlak.

Op moreel vlak voelt verzoekster zich zeer zwaar getroffen door de bestreden beslissing, die zij als een regelrechte kaakslag beschouwt. Voorheen zijn er immers nooit opmerkingen geformuleerd. Integendeel werd zij steeds gunstig geëvalueerd. Bovendien heeft zij tijdens de periode voorafgaand aan haar bevordering tot eenieders tevredenheid reeds vanaf 29 augustus 2011 de functie van hoofddeskundige jeugddienst uitgeoefend. Op professioneel vlak belet de

bestreden beslissing verzoekster om haar onberispelijke loopbaan voort te zetten in statutair dienstverband. De schandvlek van deze beslissing kan niet zomaar met een annulatiearrest worden weggenomen, aldus verzoekster. Zij stelt niet langer te moeten dulden dat dergelijke uitermate ongunstige toestand blijft bestaan tot een eventueel later tussen te komen annulatiearrest.

Beoordeling

6. Luidens artikel 17, § 3, vierde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat het enig verzoekschrift waarmee de schorsing van de tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement wordt gevorderd, “een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing [...] rechtvaardigen”.

Luidens artikel 8, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’ bevat het enig verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijke nadeel aantonen”.

Uit deze bepalingen volgt dat een verzoekende partij haar uiteenzetting niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het voor de tegenpartij mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

7. Verzoekster ziet het nadeel dat zij lijdt ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de ongunstige evaluatie van haar proeftijd op “moreel, professioneel en familiaal vlak”.

8. Verzoekster concretiseert in haar uiteenzetting niet haar nadeel op “familiaal vlak”. Het kan dan ook niet in aanmerking worden genomen.

9. Een louter moreel nadeel is in beginsel niet moeilijk te herstellen. Inzake benoemingen wordt dit nadeel in de regel hersteld door de morele genoegdoening die een vernietiging van de bestreden benoeming verleent. Het behoort verzoekster toe aan te tonen dat in haar geval bijzondere omstandigheden ertoe nopen anders te oordelen. Verzoekster brengt te dezen geen dergelijke gegevens aan.

Het risico om na een proeftijd ongunstig te worden beoordeeld, is voorts inherent aan de toelating tot de proeftijd in een bevorderingsambt. Wie een statutaire betrekking in stage bekleedt dient er steeds rekening mee te houden dat een effectieve benoeming na de proeftijd onzeker blijft en afhangt van een gunstige evaluatie van de stage. Het louter mislopen van een kans op bevordering maakt dan ook op zichzelf geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit.

De eindevaluatie van de proeftijd stelt verzoekster evenmin in een kwalijk daglicht – alsof zij een tuchtrechtelijk ontslagen ambtenaar was – dat sprake kan zijn van een “schandvlek”. Als verzoekster – naar het oordeel van verwerende partij – onvoldoende haar geschiktheid (op het vlak van leidinggeven) heeft bewezen, betekent dat nog niet dat zij zonder meer als onbekwaam moet worden bestempeld als gevolg van de bestreden beslissing. Dit geldt des te meer nu de evaluator in de bestreden beslissing bevestigt dat zij verzoekster “[i]n een expertenfunctie (cfr. haar allereerste tewerkstelling op de jeugddienst) [...] wel goed [ziet] functioneren”. Verwerende partij heeft verzoekster overigens intussen ook al in haar oorspronkelijke functie van contractueel deskundige jeugd herplaatst. Het is geen oneer om terug in die functie te worden aangesteld.

Verwerende partij schat trouwens de “technische kwaliteiten” van verzoekster erg hoog in. De bestreden evaluatie bevat ook geen dermate vernederende uitspraken of dermate blamerende woorden ten aanzien van haar persoon, dat zij een ernstig en moeilijk te herstellen moreel nadeel zouden uitmaken. De minder lovende bewoordingen die worden gebruikt, in het bijzonder wat haar “leidinggevende kwaliteiten” betreft, kunnen een zeker moreel nadeel berokkenen, doch daarvan wordt niet overtuigend aangetoond dat dit niet of niet voldoende kan worden hersteld door de morele genoegdoening van een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing.

10. Waar verzoekster ten slotte als “professioneel nadeel” aanvoert dat haar door de bestreden beslissing de kans wordt ontnomen om een beroepsloopbaan op statutair vlak uit te bouwen, toont zij opnieuw niet aan dat dit niet kan worden goedge maakt door een later vernietigingsarrest.

11. Uit wat voorafgaat, moet worden besloten dat verzoekster niet aantoont als gevolg van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te kunnen lijden.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 oktober 2013,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques